

Jeg har kigget på de ændringsforslag, der er. Der er ikke ét, der giver et bud på den kæmpemæssige udfordring, vi står over for. Det er da mageløst, at vi her oplever en opposition, der optræder som om – hvis det skulle svare til antallet af mandater – det stort set er halvdelen af landet, der er imod det her projekt.

Vi har fået nogle hørings svar, og uanset om vi taler om erhvervslivet, det forskningsrådgivende system eller fagbevægelsen, bakker alle op om det her projekt, fordi man tror, det har et potentiale, der betyder, at vi kan give et bud på den kæmpemæssige udfordring, som vi nu har været inde på et par gange.

Men oppositionen har set sig gal på det, og så kommer den med en masse indvendinger, og bl.a. fru Margrethe Vestager taler om Det Strategiske Forskningsråd, som vi har lavet i fællesskab. Det er et fremragende system, vi har fået, men der går ikke noget fra det system, for det her er ekstra penge, som vi bevilger efter aftale med Dansk Folkeparti. Vi har jo selv i fællesskab tilført Det Strategiske Forskningsråd – og her må jeg lige bringe en præcisering, da man skriver i betænkningens bidrag, at det stort set ikke har fået midler – 982 mio. kr. i den her finanslov.

Kl. 15.40

For at være negativ, destruktiv og passiv skriver man også, at de frie midler ikke er blevet øget under den her regering. Vi har talt det op her i formiddag, og der er helt præcist tilført ekstra – også når vi ser bort fra de forskellige forløb, der er sluttet under den her regering – 800 mio. kr. til de frie midler, selv om vi har lavet det strategiske, og selv om vi har lavet andre satsområder som nu f.eks. det højteknologiske.

Derfor er det nu sandt og sammenhængende, og det er overhovedet ikke et bud på en løsning af den opgave, som regeringen har sat på dagsordenen. Det er det, jeg synes er så utrolig kedeligt, og derfor er jeg også glad for, at der er andre, der er med til at præcisere, at vi her får endnu et system i forskningsverdenen, der kan være med til at løfte hele det her område, der er så klossalt vigtigt.

Det er en ny måde, hvor vi tror på et hurtigt system, hvor vi får en selvstændig bestyrelse, der kan handle her og nu, og som ikke skal afvente, at man skal igennem forskellige systemer og høringsrunder, men som har mulighed for at handle, hvor der er behov for at handle, og samtidig få sat det i produktion så hurtigt som overhovedet muligt.

Her er et markant bud, som jeg synes det er meget, meget sørgeligt at oppositionen overhovedet ikke har et alternativ til i det mindste.

Fru Margrethe Vestager taler om en knaphulsblomst. Jeg synes, det er en utrolig flot knaphulsblomst. Det er en, som vi alle sammen burde være stolte af, og som jeg er sikker på det vil vise sig at også fru Margrethe Vestager vil blive stolt af, når tingene er kørt på plads. Som fru Hanne Severinsen understregede, blev det heller ikke set som noget særligt, da man lancerede Grundforskningsfonden, og i dag er det, som om det er det eneste saliggørende.

Vi synes også, det er vigtigt, og derfor har vi med glæde tilført også det område ekstra midler. Det håber og tror jeg på vi også skal i de kommende år, for grundforskningen er også noget, der spiller en central rolle. Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd og alle de forskellige systemer, vi har, spiller en central rolle, men det her er noget nyt og andet, og jeg vil gerne appellere til, at man endnu en gang overvejer, om det er klogt at gå imod ikke bare et flertal i Folketinget, men også, hvis man skal tro hørings svarene, simpelt hen alle dem, som agerer på det her område, og som er med til at sikre, at der i det danske erhvervsliv og på de danske arbejdspladser er noget at komme efter. Det tror vi at Højteknologifonden kan være et meget, meget klart svar på.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes altid, det er bekymrende, når en minister bliver ophidset og ikke kan forstå, at der ikke er den store glæde, der skulle være over blomsten i knaphullet. Da jeg kiggede på ministeren, mens han talte, kiggede jeg på den her blomst. Jeg synes ikke, jeg kan se den. Den er relativt lille, den er nærmest undseelig, ikke synlig, og det svarer jo meget fint til den måde, som forskningsbevillingerne kommer til udmøntning på.

Jeg forstår ikke ministerens harcelering over mine oplysninger, for de udgør i virkeligheden en grundlæggende kritik af, hvad finansministeren i et svar til Folketinget i dag på spørgsmålet om udviklingen i de offentlige udgifter til forskning i 2001 og fremefter har meddelt. Der kan man bare konstatere, at det offentlige brugte 11,6 mia. kr. i 2001 – man var i øvrigt midt i forhandlinger om at lade beløbet stige – og til næste år med Højteknologifonden og det hele bruger vi 11,5 mia. kr. I forhold til bruttonationalpro-